

УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ

PROVINCIAL LIBRARY
TRUDEAU HOUSE
WINDSOR

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor
Winnipeg, Man., Canada.

UKRAINIAN LABOR NEWS
виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу. — Published three times a week: on Tuesday, Thursday and Saturday.

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man., Canada.

PIK VII 4.6. ВІВТОРОК, 13. СІЧНЯ 1925. WINNIPEG, MAN. TUESDAY, JANUARY 13th, 1925. No. 6. VOL. VII.

Посол С.Р.С.Р. у Відні А. Йоффе не вірить в існування антирадянського блоку на Балкані

РАДЯНСЬКИЙ ДИПЛОМАТ КАЖЕ, ЩО БАЛКАНСЬКІ ДЕРЖАВИ МАЮТЬ СУПЕРЕЧНІ ІНТЕРЕСИ.

Шум про "більшовицьку небезпеку" використовується для здавлення радикальних елементів на Балкані.

ВІДЕНЬ, 10. січня. — Адольф Йоффе, новий міністер Радянського Союзу до Австрії, в першому інтерв'ю, даному закордонній пресі від часу свого прибуття до Відня, висміяв ідею антибільшовицького блоку на Балкані. Між іншим він сказав: "Я є той опінії, що блок балканських держав проти "більшовицької небезпеки" не існує і не може існувати ізза той простої причини, що інте-

реси різних балканських держав є за багато суперечні. "Досить ясно видно, що цілий шум про "більшовицьку небезпеку" є в дійсності нічим іншим, лише зміцненням домішних стосунків в самих заінтересованих державах. "Реакціонери на Балкані використовують вигадку про більшовицьку небезпеку в цілях здавлення радикальних елементів, невіддільних для них політично і соціально".

ПЕРЕСЛІДУВАННЯ КОМУНІСТІВ В КРАЯХ СУСІДУЮЧИХ З С.Р.С.Р.

В Латвії, Литві, Естонії, Польщі, Румунії, Югославії і Болгарії відбуваються масові арештування комуністів.

БЕРЛІН, 6. січня. — Сильний зріст комуністичного руху в краях, сусідючих з Радянським Союзом, викликав в урядових кругах тих країв поважне занепокоєння.

Зі страху перед державним переворотом з боку комуністів, правительств тих країв відновили білий терор з подвійною силою.

В Латвії, Литві, Естонії, Польщі, Румунії, Югославії і Болгарії відбуваються масові арештування і розстріли комуністів.

На Литві розстріляно після короткої розправи 18-літню і 20-літню комуністки, яких обвинувачувано в приналежності до тайної протидержавної ор-

ганізації. В самій Естонії арештовано від часу невдачного комуністичного повстання з початком грудня минулого року — більше як 1,000 комуністів. Всіх їх обвинувачується в участі в повстанні.

В Латвії відбуваються масові арештування комуністів. За саме лише ношення червоної картки карається нарівні з кримінальним переступством.

В Польщі арештування комуністів на денному порядку.

В Румунії продовжується білий терор, який є звернений не лише проти комуністів, але є поширений і на селянську партію, що стоїть в опозиції до реакційного уряду Братіяну.

ПРОВІДНИК ХОРВАТСЬКИХ СЕЛЯН СТЕФАН РАДІЧ АРЕШТОВАНИЙ.

В Загребі розпочався процес проти п'ятих хорватських послів і визначних діячів селянської партії.

ВІДЕНЬ, 6. січня. — В хорватському місті Загребі поліція арештувала вчора Стефана Радіча, провідника хорватської селянської партії. Арештування Радіча викликало в Хорватії загальне обурення.

Сьогодні розпочнеться в Загребі процес проти п'ятих інших провідників хорватської селянської партії, які є рівночасно послами до югославсько-

го парламенту.

Бувший югославський прем'єр Давидовіч, провідник демократичної партії, видав з приводу масового арештування хорватських послів заяву, в котрій вказує на неконституційність розпорядків правительств Пашіча та перестерегає перед грізними наслідками такої політики для єдності і безпеченства Югославії.

ДЕРЖАВНА КОНФЕРЕНЦІЯ В КИТАЮ.

ПЕКІН, Китай, 8. січня. — Тимчасовий президент Туан Чі Джуї видав загальний покликання до провінціальних, цивільних і військових властей в Китаю, щоб вони взяли участь в реорганізаційній конференції, що має розпочатися 1. лютого в Пекіні.

Спеціально виключені між ними, що зістали запрошені, є Чанг Цю Лінь, манджурський військовий лорд; др. Сун Ят Сен, голова правительства Пол-

Китаю; Фенг Юг Гісян, китайський "християнський генерал", та кількох інших колег президента Туана, що помогли йому прогнати від влади партію Чангі.

Цілю конференції є винайти способи, як на завжди злучити Китай під одним визначним правительством, перевести ревізію китайських фінансів і загально накреслити державну і міжнародну політику.

СЕР ДЖОРДЖ ПЕЙШ КАЖЕ, ЩО ДРУГА ВІЙНА В ЄВРОПІ НЕМИНУЧА.

Фінансовий авторитет заявляє, що для Німеччини фізично неможливо заплатити воєнне відшкодування.

ФІЛАДЕЛФІЯ, 10. січня. — Сер Джордж Пейш, знаменитий британський фінансовий авторитет і публіцист, заявив вчора в промові перед Транс-Атлантичним Товариством, що як не буде зменшене воєнне відшкодування Німеччині і Французи не заберуться з Над-рецини, то друга європейська війна є неминуча.

"Як що не осягнеться справедливої і розумної для всіх розвязки", заявив Пейш, "то Франція буде стояти в над-рециній території, поки не буде заплачене відшкодування, а це фізично неможливо для Німеччини заплатити оригінальну суму.

"Це означає евентуально, що

Німеччина буде пробувати прогнати Французів, і з того повстане нова війна".

"Німеччина не зробить помилки, яку вона зробила минулого разу, маючи Росію за свого ворога, але буде мати ту державу за приятеля. Німеччина і Росія зможуть зайти Європу і встановити військовий деспотизм" (?).

Плун Доса не розвязав цілю репарацийної проблеми, але поліпшив ситуацію, сказав промовець.

Сер Джордж Пейш сказав, що підчас своєї візити до цієї країни він не репрезентує британського правительства, однак його погляди репрезентують велику част британської публічної опінії.

ДОМІНІЯЛЬНИЙ УРЯД НЕ БУДЕ ДАВАТИ ДОПОМОГИ БЕЗРОБІТНИМ.

В канадській столиці Оттаві є три тисячі безробітних, більшість з котрих є головами родин.

ОТТАВА, 9. січня. — Прем'єр Макензі Кінг заявив вчора отверто делегації від міської ради, Трейдс енд Лейбор Кавніс і безробітних в Оттаві, що доміняльне правительство не дасть грошей на допомогу безробітним.

Він сказав, що вся відповідальність за ведення війни спала на федеральне правительство, в наслідок чого для правительства остало два біліони доларів довгу. Нічо з цієї суми не припало на провінції.

З другої сторони, на підставі конституції, справа, як зарадити

безробіттю, спочиває на провінціях і муніципалах.

Мейор Белгері заявив, що в Оттаві є 3,000 безробітних, більшість з котрих є головами родин, і панує велика біда.

Мейор далі сказав, що місто доставляє допомогу 759 родинам і що в льокальному бюрі безробітних зареєструвалося 1,201 особа.

ОТТАВА, 9. січня. — Сьогодні рано увійшли другий раз в силу залізничні перевозові оплати, обовязуючі на підставі Кровес Нес Пес угоди.

МАЙНЕРІ В НОВІЙ СКОШІ НЕ ГОДЯТЬСЯ НА РАДУ ПОМИРЕННЯ.

СІДНІ, Нова Скошія, 10. січня. — Екзекутивна рада майнерської юнії вислала телеграму до міністра праці Мордока, в якій заявляє, що не буде назачувати свого члена до ради помирень, яка мала поагодити спір між майнерами і Брітіш Емпайер Стіл Корпорейшен.

Екзекутива каже, що майнері є переконані про нещирість

компанії і в виду того, що компанія повідомляла їх, що не буде підписано контракту без знижки платні, вони не бачуть користи з такої ради помирень.

Один юніонний урядник налякнув, що як правительство назачить представника, аби він заступав майнерів в раді помирень, то майнері будуть держатися здалека від переговорів.

НА КАВКАЗІ ЗАМЕРЗЛО НА СМЕРТЬ 100 ЛЮДЕЙ І ТИСЯЧІ ХУДОБИ.

ТІФЛІС, Грузія, 10. січня. — Підчас нечуваного зима, що панує тепер по цілому Кавказі, замерзло на смерть 100 людей і тисячі худоби.

В кількох випадках знайдені на полях замерзалих пасту-

хів і селян з їх вівцями і худобою.

Кавказ не зазнав такого страшного зима за останніх сто років і побоятися, що це відібеться на засівах та спричинить голод слідуєчого року.

ПОРТУГАЛІЯ ВИЗНАЛА РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ.

ЛІСБОНА, Португалія, 6. січня. — Тут оповіщено, що португальське правительство рішило визнати Союз Радянських Соціалістичних Республік.

Переговори в справі визнання велися між Португалією і С.Р.С.Р. від кількох місяців. Португальське правительство вислало до Москви ноту, в котрій повідомляє про безумисне визнання радянського правительства.

У ВАРШАВІ ЗАСУДЖЕНО МОЛОДИХ КОМУНІСТІВ.

ВАРШАВА, 18. грудня. — Перед окружним судом у Варшаві закінчився двотисяцевий процес проти 80 членів Союзу Комуністичної Молоді.

Суд признав їх винними в протидержавній акції і засудив на кару від 4 до 12 років взынці.

ЛЮТЕР ТВОРИТЬ НОВИЙ НІМЕЦЬКИЙ КАБІНЕТ.

БЕРЛІН, 10. січня. — Міністер фінансів Лютер розічне сьогодні по полудні заходи коло утворення нового німецького кабінету, до котрого правдоподібно увійде міністер закордонних справ Штретземан.

Урядово сповіщено, що канцлер Маркс абсолютно не зміг утворити нового министерства і залишив свої заходи.

СОЦІАЛИСТ ПРІЗИДЕНТОМ ПРУССЬКОГО СОЙМУ.

БЕРЛІН, 9. січня. — Фрідріх Баргельс, соціалістичний посол, зістав вчора вибраний президентом пруського сойму.

АНГЛІЯ НЕ ЗПІДНА НА АРБИТРАЖНУ КОМІСІЮ.

МОСКВА, 6. січня. — Радянська преса опублікувала британську ноту, в котрій говориться, що правительство Бальдвіна не може прийняти пропозиції радянського правительства відносно провірення автентичності "листа Зіновєва".

Радянське правительство, як відомо, домагалося назначення арбітражної комісії, яка мала би вирішити, чи мнимий "лист Зіновєва" був правдивий, чи ні.

ДЕПОРТУЮТЬ 100,000 "НЕПОЖАДАНІХ".

БУКАРЕШТ, Румунія, 6. січня. — Румунські власти виготовили вже листу "небажаних чужинців", що мають бути депортовані з Румунії. Число "небажаних" доходить до 100,000.

Російські контрреволюціонери не є втячені на листу "небажаних чужинців". Ім позволено оставати далі в Румунії. На місці їх осідку призначено 20 місцевостей.

З Берліна доносять, що відомий український отаман-бандит Махно, який перебував в Данцігу, дістав дозвіл на візд до Німеччини.

КРАСНОДАР, Кубань, 15. грудня. — Між Краснодаром і Харковом відкрито телефонічну лінію.

БУВШІ МІНІСТРИ І ПОСЛИ В НІМЕЦЬКІ ЗАМІШАНІ В СКАНДАЛИ.

В кожному великому грефті входило в гру від десяти до п'ятидесяти мільонів німецьких золотих марок.

БЕРЛІН, 10. січня. — Після дуже бурливої сесії, підчас котрої посол народної партії кричав: "правительство смердить до неба, але золото не смердить, і тому багато парламентарів наповняють ним свої кишені", німецький парламент відкрито.

Закід народної партії був звернений проти членів останнього кабінету, яких обвинувачують в участі у фінансових скандалах. Райхстаг назначив комісію з 18 для розслідування заکیدів.

Останні відомости виказують, що відомі американські скандали були нічим в порівнянні зі скандалами в Німеччині.

Цими скандалами є: скандал братів Бармалів, скандал

з пруським державним банком, скандал Кутіскера і серія десятих інших великих грефтерських афер, в яких були замішані бувші міністри і послы, поліційні урядники, банкіри, спекулянти і політики.

В кожному грефті входило в гру від 10 до 50 мільонів марок, себто від 2½ до 12½ мільона доларів.

Підчас політичних нападів голову вину звальюють на міністра закордонних справ, Штретземана. Вся республіканська преса обвинувачує його, що він саботажує республіку.

Дра. Штретземана явно обвинувачують, що він веде коншахти, щоб за всяку ціну дістати монархістів до кабінету, або не допустити до сформування кабінету.

ЕБЕРТ ЗВІЛЬНИВ МІНІСТРА ПОЧТ ТА ОКУПОВАНИХ ОКРУГІВ.

Міністер Гефле уділяв мільонові позички з почтового уряду і брав собі за це велике комісове.

БЕРЛІН, 10. січня. — Скандал Бармата прибрав більші розміри, коли президент Еберт коротко справився з Гефле, як міністром почт а також міністром окупованих округів.

Його звільнення наступило пару годин після категоричного обвинувачення газетою "Дер Таг", що почтовий уряд під адміністрацією Гефле не

лише позичав великі суми гродал Бармата підприємств Бармата, але також позичив 12 мільонів золотих марок деревинному підприємству, на чолі котрого стоїть бувший канцлер Вірт.

"Дер Таг" далі каже, що Гефле дав Лянге, також з цієї обвинувачення газетою "Дер Таг", що почтовий уряд під адміністрацією Гефле не

БАВАРСЬКИЙ КНЯЗЬ РУПРЕХТ "НАСЛІДНИКОМ" ЕКСКАЙЗЕРА.

Німецький міністер закордонних справ Штретземан попірає рух за поворотом монархії в Німеччині.

ПАРИЖ, 10. січня. — Французькі політичні круги є залярмовані вістками з Німеччини, що бувший кайзер Вільгельм визнає баварського князя Рупрехта своїм наслідником і що той князь приготує переворот, щоб дістати трон як регент німецької імперії.

Французи кажуть, що Віттельсбахи, з котрих походить

Рупрехт, є так само противні Франції, як і Гогенцолерни, та що повалення республіки і заміння її монархією з баварським князем як правителем не буде підтримувана.

Тайні донесення злова Рену вказують, що міністер закордонних справ Штретземан буде поіратити такий рух, який тут вірять, буде мати також дуже популярну підтримку.

НІМЦІ ПРИВЕРНУТЬ ЦЛОВІ ТАРИФИ.

БЕРЛІН, 9. січня. — Міністерство закордонних справ оповістило, що як др. Тренделенбург і французькі представники не прийдуть сьогодні до тимчасового порозуміння в справі торговельних зносин, то почавши від завтра, між Францією і Німеччиною не буде ніякого торговельного договору.

Підставі Версальського договору, будуть далі в силі після 10. січня.

Сподіються, що почавши від завтра, будуть автоматично привернені цлові тарифи з 1902 р. для всіх тих держав, що підписали Версальський договір і не заключили тепер з Німеччиною торговельних договорів, ані не прийшли з нею до ніякого тимчасового порозуміння в справі торговельних зносин.

"UKRAINIAN LABOR NEWS"

Printed and published tri-weekly by the Workers and Farmers Publishing Association, Limited, a joint stock company, incorporated under the laws of Manitoba, at its head office and place of business, at the corner of Fritchard Avenue and McGregor Street in the City of Winnipeg, Manitoba.

Subscription per year \$4.00

Telephone: J 1465.

"УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ"

Газета для робочого люду — виходить три рази на тиждень: у вівторок, четвер і суботу.

Видав. Робітничо-Фармерське Взаємне Товариство, інкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Укр. Роб. Домі, на р-ні вулиць Фрічард і Макгрегор, у Вінніпегу, Ман. М. Попович, секретар.

Передплата на рік \$4.00

Адреса:

UKRAINIAN LABOR NEWS

Cor. Fritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man. Canada.

ОЗНАКА БЛИЗЬКОГО МИРА.

Жінка варить вареники, а чоловік навчає: — Не вари сорок, бо не з'їм, звари тридцять дев'ять, але... великих.

Розумний чоловік, правда? Яюсь недовід після війни з'їхалися представники альянтів до Вашингтону на конференцію, щоб порадитися, як краще розібратися. І почали радитися. І вирішили, як отой чоловік з варениками. Не треба будувати багато воєнних кораблів. Ліпше будувати менше, але великих, просто величезних. А щоб люде бачили, що ми розберемося, то оту річку стару дрібноту треба "роззброїти", затопити. Все-ж одно на ніщо вона не придалася. Одна 16-палова куля з великого корабля розторопить її. А коли будемо цю дрібноту топити, то люде й справді повірять нашому роззброєнню.

І почали великі альянтські держави топити малі, старі кораблі, а натомість закладати нові, величезні, не дредавти, навіть не зверхдредавти, а шось таке, якому ще назви не придумали, але шось зробити кінець самим дредавтам.

Телеграма з Лондону з 9. січня доносить, що Англія буде будувати нові кораблі, згідно з Вашингтонською конференцією, які зроблять цілу революцію в військовій флотії, зведуть на нівець найбільш дотепер побудовані дредавти. В телеграмі так як й говориться "згідно з Вашингтонською роззброєною конференцією".

Будуть це дві величезні паувучі твердині страшної руйнуючої сили. На самих лише фронтах частинах кожного корабля буде встановлено по дев'ять 16-палевих гармат, які "роззброюватимуть" кораблі противника. На них будуть цілі аеродроми для літаків, радіостанції, що розсилатимуть вісти на десятки тисяч миль і т. ін. "роззброєні" приладдя, над якими старанно працюють ще інженери.

А ріжні слінні демократи-мішухи та пацифісти ріжних мастей як розливалися від радості, коли в 1921 році радика в Вашингтоні конференція, що мала на меті роззброїти воєнничий світ. Для кожного-ж свідомого, здорово-думаючого, чоловіка було ясно, що те роззброєння треба розуміти "навпаки", шось "роззброєння" конференція альянтів радика над тим, в який спосіб найкраще "роззброїти" своїх ворогів. І вважала: будувати як найбільш, найдосконаліші військові кораблі. Це є одиникий раціональний спосіб капіталістичного роззброєння.

І цими пававочими твердинями альянтські держави будуть колінь "роззброювати" не тільки своїх противників, але одна другу взаємно.

П'ЯТЬ ЛІТ ТЯЖКОЇ НЕПРАЦІ.

Все тобі якусь чудасію пригадають буржуазні газети, коли їх переглядаєш. Цим разом пригадали, що 10. січня минуло 5 літ існування Ліги Націй.

П'ять літ — легко сказати. А п'ять літ прожити і нічого не зробити — це легше! П'ять літ пустої балаканини, обговорювання ріжних справ, які ні одній нації користі не принесли. Даремно намагалися "Free Press" переписати за службу Ліги Націй та її великі діла для добра людства. І таки нічого не начислила. Якусь там справу Мемеля вирішила, між Туреччиною та Іраком границю визначила, Австрію до убожества довела, шось там з Греками робила і нічого не зробила — а все те разом взявши — буде щось нічого.

Захопили Литовці німецьке містечко Мемель і Ліга Націй скавала: "Раз Литовці захопили, то я протестую. А що тепер всі держави захоплюють і світ належить до хапуців, то я не маю нічого проти захоплення Литовцями Мемеля. А шось Мемель місто німецьке, то після міжнародного права воно повинно належати Франції, а не Литві..." І тепер сама Ліга Націй не знає, до кого належить Мемель.

Це і називається — вирішила в інтересі міжнародного мира і загального добробуту.

Границя між Туреччиною і Іраком — це собі звичайна дильоматична трагікомедія. Ірак має нафту. Англійські капіталісти дуже люблять запах нафти. Турки-ж до того обивілізувалися, що знають нафту ціну. Тому треба було відокремити Ірак від Туреччини. Англія відокремилася, настановила Іракові короля за нафту, а Ліга Націй потвердила. А границі фактично ніякої не проведено, бо це й поза границями Іраку є нафта, на яку апетити англійських капіталістів безграничні.

Яку ласку зробила Ліга Націй Грекам, годі збагнути. Били Греки Турків, Ліга Націй мочала, бо її не боїало, крім того за Греками стоїла Англія, яка є членом Ліги Націй. Били Турки Греків — Ліга Націй порадила Грекам втікати. Іншої поради дати Грекам не могла, бо за Турками стоїла Франція, яка є членом Ліги Націй. А коли завдяки англо-французькій політиці Турки встигли Грекам завільного бобу, тоді Англія і Франція сказали Лізі Націй: Маєш роботу, годуй Греків. А шось Ліга Націй немає чим годувати, то так і не нагодувала.

Потім же шось робила Ліга Націй. Трудно взагалі сказати, що вона робила. Здається читала Петрушевичові ноті. Щоб алийшій раз задемонструвати своє безсилля, Ліга Націй пробувала це недавно помогти Англії усмирити Судан, але Англія сказала їй не хвати куди не сід свого носа, бо справа Єгипту є внутрішньою справою Англії і до ніяких націй не належить. Ага, пробувала шось Ліга Націй зайнятися гуманітарними справами в Китаю, опіум хотіла контролювати. Англійські і французькі капіталісти сказали Лізі, шось Китай положений поза всіма гуманітарними кордонами.

Що-ж тепер робить Ліга Націй? Те саме, що робила п'ять літ — нічого. Ах, правда, перебралася до нової хати, яку будували світові капіталісти за добрі діла. Одночасно студіює малярів, рака, а найбільше стежить за "розвитком більшо-

вицьких мікроб та вишукує нове средство боротьби з ними, бо як показав експеримент в Грузії минулого року, старе средство нічого не варта.

Так шось нині, в п'ятнадцяту річницю свого існування, Ліга Націй "студіює", взявши собі за мотто: "Вік живи, вік учись і дурним умирай".

Добре бути Лігою Націй. А шось ліпше було-б, коли-б її зовсім не було.

Волинець.

ПЕРЕД КОНВЕНЦІЄЮ Р.З.Т.

(Дискусійна стаття.)

В інтересі робітників та фармачів давати \$5.00 вписового і \$1.00 місячного. А в Р.З.Т., коли ставши членом, платиш лише \$1.00 вписового і \$1.00 місячно і маєш допомогу на випадок слабости і помертне на випадок смерті. Та й з'ясово боку краще творити свою власну, робітничу заповогову організацію, чим платити свої гроші в шапку капіталістам.

Дехто з робітників відсаує є на параграфі 32-ий, 29-ий і 33-ий. На це я скажу: параграфи, які і цілий статут включають члени через свою конвенцію. Отже ставайте членами, а тоді рішення, які мають бути параграфами. Статут каже, що більшість має право його змінити. А перший член Р.З.Т. в Вінніпегу якраз порушив ті самі параграфи і також заявився за їх зміну. Я цілком згідний з думкою Першого члена і не лише я, але й багато членів Р.З.Т. та Т.У.Р.-Ф.Д. є тої думки, що як ми ці параграфи дехто змінив на краще, то шось придбаємо багато нових членів. На заході Канади у нас є членами не лише українські, але й російські, польські, сербські, болгарські, білоруські і литовські робітники. Не велике їх число, але є, а це свідчить, шось Р.З.Т. може з часом стати загальною робітничою заповоговою організацією.

Ще одне важне є питання, яке порушив Перший член, а це сформовання діточої секції при Р.З.Т. Багато робітників асекурують своїх дітей в ріжних компаніях. Буває так, шось компанія банкрутує і робітник нічого не дістає. Ми знаємо, що ніхто не хоче щось доброго зробити робітникові, але кожний старяться ліпше з него нажитися. Тому час вже, шось ми самі дали про себе. Тому ми є за тим, шось на конвенції зробити Р.З.Т. більше присутнім для робітників, зорганізувати діточу секцію і повести активну кампанію за придбанням більше членства. Збудуймо сильну робітничу заповогову організацію!

Око.

ПЕРЕД З'ЇЗДОМ Т.У.Р.-Ф. ДІМ.

(Дискусійна стаття.)

Перечитавши статтю т. Волинець в ч. 140 "У.Р.В." п. н. "Перед з'їздом Т.У.Р.-Ф.Д.", і статті других товаришів відносно надходячого з'їзду, я рішав висказати на сторінках "У.Р.В." і свої думки.

Перше всего т. Волинець заступав на признання за те, шось викликає своєю статтею цю дискусію ще перед з'їздом. Це гарний прояв свідомости наших передових товаришів, бо є це перший раз в історії нашої робітничої організаційної роботи в Канаді, де в пресі отворилася сторінка для передзідової загальної дискусії.

Я вірю, шось такі дискусії, хоч на це вже остається дуже мало часу, принесуть бажані успіхи і послужать для ліпшого переведення наближаючого з'їзду. Одно, шось таку дискусію в пресі варта було-б отворити о-коло 3 місяці, а шось найменше 2 і пів місяця перед з'їздом, але до чого стається, то ліпше пізно, чим ніколи.

Тов. Волинець добре зауважує, шось крім інших важних справ, які будуть обговорюватися на сьогоднішньому з'їзді, найбільшу увагу візьме питання піднесення просвіти серед нашого членства. Бо просвіта, це фундамент для всьїшої праці, яка ведеться в наших організаціях.

Як в годиннику є зіпсоване одно колісцячко і він спізняється, або цілком не іде — і тоді ми шукаємо спеціаліста, шось його направив, так нам треба мати своїх спеціалістів в організації, які доглядали-б її колісцячки. Коли колісцячка в нашій організації будуть правильно поставити наперед разом з темпом життя.

Отже спеціалісти по питанню просвіти в нас є, хоч ми можемо на пальцях їх порухувати. Основу знання вони можуть нам дати, тільки нам треба хотіти і ширю як морально, так і матеріально над цю так важною справою посприяти.

В основі нашого знання т. Волинець кладе такі предмети: українська граматика, географія, історія, природознавство, арифметика, література і мистецтво.

В дійсности, коли-б ми були записані з тими предметами, то і в нас були-б організатори, лектори, учителі, діригенти і режисери. І таким способом наші організації зрости-б шось в більшу силу, бо були-б люде, які уміли-б до всьїх справ правильно застосовуватися і виконувати важні обовязки.

Я вірю, шось коли сьогоднішній з'їзд добре застановить нас, то і вирішить справу освіти для нашого членства, та отворить, шось найменше чотири-місячні курси хоч в двох центрах Канади, а це: у Вінніпегу та в Торонто. Розуміється, шось таке рішення з'їзду, всі члени Т.У.Р.-Ф. Дім на місяць

мають можливість зберігати продукти до того часу, поки ціни не підскачуть. Тому францюзьке селянство надзвичайно страждає від спекулянтів та скупщиків. Селянські господарства не мають безпосереднього звязку з масою міських споживачів: великі скупщики захоплюють селянську продукцію і випускають її на ринок, коли самі того забажають. Скупщики хліба, оwoчів, скотини, птиці, яєць, масла, молока то-що за останні роки нажилися неймовірно. Встановлено, наприклад, шось лише на скупці та перепродажі фасолі скупщики заробляють не менше 150% чистого прибутку. Масло та яйця масово скуповуються під час найбільшої продукції, ховаються скупщиками на холодильниках аж до зими і перепродуються лише тоді, коли на ринку найвищі ціни.

Щоб мати уяву про торговлю, досить сказати, шось в холодильнику в Обервіле зберігається о-коло 11 мільонів яєць. Таке-ж явище має місце й з іншими продуктами сільськогосподарства. Через свою слабу організацію селянство не може провадити належну боротьбу. Але й на чолі тих слабих селянських економічних організацій, які існують, стоїть багаті поміщики, банкири та промисловці, які-вськими неправдами пройшли в зарплату, які є власністю капіталістів, підприємців) скупщики

кампанію в користь курсів, на шось я вірю, наше членство ширше відклинається. Що до інкорпорації і остаточної реєстрації Укр. Р.-Ф. Домів в Канаді на одну домініційну інкорпорацію, то я вірю, шось ця справа вирішиться з'їздом без жадних перепон. Далше, шось до укр. роб. діточих шкіл, то задля того, шось в цих школах не ведеться одноплянова наука, добре було-б, шось з'їзд вибрав одного відповідного такої роботи директора-інструктора, який би час від часу обїжджав місцевості і мав нагляд над діточими школами.

В Секціях Жінок-Робітниць організаційна робота стояла-б багаті ліпше, коли-б було виконано те, шось було рішено на минулому з'їзді, а це треба було вислати організаторку.

Розуміється, шось винувати Ц.Е.К. за це нема шось, бо тут та кож ціла причина у фінансах і це невиконання вже проминуло. А в майбутньому це не повинно повторитися. Сьогоднішній з'їзд повинен ухвалити менше справ, але шосьби ті справи як Ц.Е.К., так і загальним членством були виконані. Коли так зробиться, тоді ми сміливо можемо собі сказати, шось ми досорди до всьїх організаційних справ, бо знаємо заздалегідь як до них застосуватися.

Далше, шось до драматично-співачьких і оркестральних гуртів, то розвиток їх залежить від першої зазначеної справи, від курсів освіти, які мають випустити шось найменше 75 обізнакомлених з ними предметами товаришів. Інакше справа з драмгуртками стоїтиме на одному місці. А коли будуть вони і поступати, то дуже помалу і безпаявно.

Від роботи драмгуртків і оркестр багаті залежить і організаційно-просвітна праця серед українських робітників і фармерів взагалі.

Сформовання фармерської секції при Т.У.Р.-Ф.Д. є бажаним і konieczним, фармери є наші брати, яких так само визискують можні світа шось не менше, як і нас, робітників по містах.

Спілка Укр. Робітничо-Фармерської Молоді також є важною справою, над якою з'їзд повинен серйозно застановитися та найти причини, чому так мало зроблено в цій справі до шього часу. А на далше з'їзд повинен встановити відповідні паяни для зросту С.У.Р.-Ф.М., шось до другого, то є 7-го з'їзду ця Спілка числила десятки відділів.

Після моєї думки, з'їзд повинен вирішити, шось кожний відділ має обовязково іслати на курси двох своїх членів, чи то вони мали-б іти на організаційний кошт, чи на свій власний — це буде залежати, як такі члени стоять фінансово, про шось відділи на місяць можуть найліпше знати.

Такі курси обовязково мають бути під контролем Ц.Е.К. Товариства Укр. Роб.-Фарм. Дім, або під вибраною на це Центральною Шкільною Радою.

Далше, шось до фондів на такі курси, то я думаю не добре було-б розділювати на відділи, але шосьби Ц.Е.К. або Центрикулярда оголосила в "У.Р.В." чотири-місячну

впалися графі, маркізи, генерали та інші паразити, які складають з іншими буржуазні спільну ватагу для визискування селянства.

Ще гірше у Франції мається справа земельна. Незаможне селянство начисляє 2,523,713 родин і має в своєму посіданню 11,659,342 гектарів землі, а 29,451 великих власників мають в своєму посіданню 16,270,556 гектарів землі.

Коли поділити загальну кількість власників земельних на 2 групи — селян, які самі обробляють землі, то матимемо, шось у Франції поміщики володіють 50% простору землі, проти 48% простору, який належить величезній масі землеробів.

При такому становищі немає, одже, нічого дивного, шось за останній час гасла Червоного Селянського Інтернаціоналу, шось утворився в минулому році, набувають у Франції все більше прихильників. "Професійні спілки трудящих селян", які організувалися у Франції і в склад котрих входять селяне, які обробляють землю власною працею, починають зростати в числі і скупчувати всі творчі революційні сили селянства.

Міжнародна Рада Селянського Інтернаціоналу звертається до селян усього світу з відозвою з приводу білого терору в ріжних країнах. "Хвиля диких репресій, — говориться в відозві, — заливає знесилене трудове селянство Європи та інших частин світу. Скрізь — в Чехословаччині, Індії, Корей, Єгипті, Перу, Канаді, Америці, Італії — всі спроби селянства поліпшити свої становище, одержати землю й досягнути людських умов існування зустрівають непохитну відієч а боку поміщиків та буржуазії. Сотні тисяч жінок, матерів і дітей розстріляних, повислених і ув'язнених селян залишаються без всякої допомоги і засобів до існування. Провадьте на далі боротьбу за свою справу, за землю й владу, бо не буде миру поміж вами та поміщиками, поміщиками та селянами. Жертвам вапої священної боротьби допомогатиме Міжнародна Організація Допомоги Революціонерам (в скороченню — МОДР). Вступайте до лав МОДР'у, підтримуйте й зміцнюйте цю єдину організацію, шось подає допомогу жертвам революційної боротьби селянства за землю та владу. Геть терор поміщиків і буржуазії! Хай живе боротьба проти поміщиків! Хай живе трудове селянство всього світу! Селяне й робітники всіх країн, єднайтеся!"

ВІДОЗВА СЕЛЯНСЬКОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

Відбудова всіячого мосту через Дніпро в Києві. Відбудова всіячого мосту через Дніпро, який в 1920 році зруйнували петлюрівці з Польянами, іде швидким, чисто американським темпом. Відбудову почато з часу, як замерз Дніпро і має бути закінчено до 15. лютого. Здож цього мосту попере Дніпра поставлено руштовання, а коло мосту на правому березі Дніпра побудовано ціле робітниче село. Залізних лавиц, на яких висить міст, виготовлено вже 85 процент в самих кийвських заводах. При відбудові працює півтори тисячі робітників.

Дня 12. грудня, в день святкування п'ятнадцятої річницї існування Радянської влади на Україні, роботи на мості відідав голова Всеукраїнського Центрального Виконавчого Комітету т. Петровський, який оголнув всі роботи і побажав працюючим успіху. Відбудову буде закінчено до 15. лютого.

Чи ви ворог своїм приятелям? Коли ні, то чому не постараетесь, аби всі ваші приятелі читали "Укр. Роб. Вісті"? Ви зробите їм приятельську прислугу, як зробите їх передшляхниками "У.Р.В."

ЯК ЖИЄ СЕЛЯНСТВО ФРАНЦІЇ.

Наша Редакція обіцяла, шось час від часу буде подавати про життя селянства, сєб-то робітників рілі, в інших країнах. Для того, шось бути свідомим фармером, то треба знати не тільки, як живе сусід, чи фармерство "своєї" країни, але як живуть фармери (селяне) інших країн. Треба знати, чи вони організуються, чи борються з визиском і коли так, то як вони це роблять. Знаючи це, тоді ми будемо знати, як ми самі повинні поступати.

А шось доля рільників в цілому капіталістичному світі однакова, то коли читаєш про життя французького селянства, здається, шось читаєш якраз про життя канадського фармерства.

Становище французького селянства, яке складале переважно більшість французької людности, після війни значно погіршило. Селянство не тільки французьке, але й по всіх країнах, постачає продукти на ринок. В капіталістичних державах між селянством і робітництвом, споживачем у місті, стоїть ціла ватага ріжних спекулянтів, які на скупці сільськогосподарських продуктів та перепродажі їх на міських ринках заробляють шазені гроші.

У Франції через високу техніку зберігання продуктів сільськогосподарства (холодильники, склади, ринки, то-що, які є власністю капіталістів, підприємців) скупщики

мають можливість зберігати продукти до того часу, поки ціни не підскачуть. Тому францюзьке селянство надзвичайно страждає від спекулянтів та скупщиків. Селянські господарства не мають безпосереднього звязку з масою міських споживачів: великі скупщики захоплюють селянську продукцію і випускають її на ринок, коли самі того забажають. Скупщики хліба, оwoчів, скотини, птиці, яєць, масла, молока то-що за останні роки нажилися неймовірно. Встановлено, наприклад, шось лише на скупці та перепродажі фасолі скупщики заробляють не менше 150% чистого прибутку. Масло та яйця масово скуповуються під час найбільшої продукції, ховаються скупщиками на холодильниках аж до зими і перепродуються лише тоді, коли на ринку найвищі ціни.

Щоб мати уяву про торговлю, досить сказати, шось в холодильнику в Обервіле зберігається о-коло 11 мільонів яєць. Таке-ж явище має місце й з іншими продуктами сільськогосподарства. Через свою слабу організацію селянство не може провадити належну боротьбу. Але й на чолі тих слабих селянських економічних організацій, які існують, стоїть багаті поміщики, банкири та промисловці, які-вськими неправдами пройшли в зарплату, які є власністю капіталістів, підприємців) скупщики

мають можливість зберігати продукти до того часу, поки ціни не підскачуть. Тому францюзьке селянство надзвичайно страждає від спекулянтів та скупщиків. Селянські господарства не мають безпосереднього звязку з масою міських споживачів: великі скупщики захоплюють селянську продукцію і випускають її на ринок, коли самі того забажають. Скупщики хліба, оwoчів, скотини, птиці, яєць, масла, молока то-що за останні роки нажилися неймовірно. Встановлено, наприклад, шось лише на скупці та перепродажі фасолі скупщики заробляють не менше 150% чистого прибутку. Масло та яйця масово скуповуються під час найбільшої продукції, ховаються скупщиками на холодильниках аж до зими і перепродуються лише тоді, коли на ринку найвищі ціни.

Щоб мати уяву про торговлю, досить сказати, шось в холодильнику в Обервіле зберігається о-коло 11 мільонів яєць. Таке-ж явище має місце й з іншими продуктами сільськогосподарства. Через свою слабу організацію селянство не може провадити належну боротьбу. Але й на чолі тих слабих селянських економічних організацій, які існують, стоїть багаті поміщики, банкири та промисловці, які-вськими неправдами пройшли в зарплату, які є власністю капіталістів, підприємців) скупщики

ФАРМЕРСЬКА СТОРІНКА

СУЧАСНІ ФАРИСЕЇ.

Це ж сам Христос розказав притчу про митаря і фарисея. Стояв багатий перед вітарем в церкві і не молився, а хвалився, який то він багатий і праведний, скільки то він дає на церкву, і що він не такий грішний як той митар, що виконує свою службу на рогатці. Кому Христос признав рацію? Бідному митареві. Якщо ви, товариші фармери, читали "К. Фармера" і думали над прочитаним, то бачили, що та газета і її редактор є чистою водою фарисеями. Хвалиться та газета, що в Канаді добре, що якісь там фармери збирали багато тисяч пудів всякого збіжжя і що мають стільки грошей, що можуть купити "пару гарів большевників".

А на іншій сторінці той самий "Кан. Фармер" пише, що між озерами Манітоба і Вінніпег українські фармери пухнуть з голоду.

Так я скажу: Фарисеї, ви хвалитеся тисячами бушлів збіжжя і грішми, якими збираєтеся купувати большевників гарми! Краще віддайте ті гроші та й десь частину збіжжя тим голодуючим українським фермерам між озерами, обітріть їх дітям сльози, взуйте їх, бо не мають в чому до школи ходити. Не чекайте, коли ім уряд дасть, бо він або дасть, або й не дасть. Ви ж рощибаетесь за українським народом, то чому-ж не поможете, коли самі маєте по горло?

Але ви гірші від того біблійного фарисея, якого Христос не признав, бо там той до десяти часті віддавав на бідних, а ви, славні багаті фармери з Морісон, чи багато ви дали голодуючим разом зі своїм гнилим редактором?

Ви не дали і не даєте, бо ви навіть "Христа в Канаді" сам свого "Христа в Канаді" себто таку книжечку видав, розіслав її між фермерами, а в тій книжечці, яку так сам Назарук написав, він представив "модерного" Христа, щоб в такий спосіб витуманити з фермерів більше доларів. Тоді то "модерного" Христа проповідували фермерам гикаві і ринидячі редактори. А де те тепер ті гроші, де є сам Назарук, кого він за ті гроші вивозив? Він тепер є в Шікаго, бавиться в сімні.

Ех, ви, фарисеї! Збіжжям хвалитеся, большевників збираєте купувати, а голодному братові кусця хліба не даєте.

Шенд, Саск.

ПОСЛУХАЙ МОЄ ПІСНІ, СЕМКУ

Читаючи різні часописи, ви читав в "Канад. Фармерові" "Листи фермерів про фермерів" і дуже можливо, що ті фермери з Морісон мають так, як пишуть. Тільки мені здається, що вони багато не дописали, скільки вони заплали, щоб те збіжжя зібрати, а скільки їм лишилося після заплачення робітникам і довгий, якщо взагалі вони дозвиплали. А базіканя Семка Тягнороча я тут не хочу переповідати, ні з ним дискутувати. Коли-б він справді тягнув корчі, не плів би дурниць, в які ніякий фермер не повірить.

Ось прошу, Семку, мою сподів вислухати. Я вже 20 літ в Канаді. 8 літ ходив по кемпах, а 12 літ фермерую. Чорно я робив на кемпах, а ще чорніше працюю на фармі. А початки-ж то того фармування які були, не говорячи вже про роботи, за якими шукаючи я десятки миль пішки ходив. Кажуть, велика демократична свобода, вільно уряд сварити, вільно страйкувати, вільно здонхнути, коли не маєш ні роботи, ні кусця хліба. Страйкував в Б. К. в 1911 році і тоді я без центра в кишені пішов на фарму.

Нині я вже маю 320 акрів, але тільки на те, щоб до безтяги на них заробитися, платити великі такси, а збіжжя як вродить, то нічого мені з него не останеться. Бо ми, фермери, не накладаємо ціни на своє збіжжя, це до нас не належить. Ми знаємо лиш напів голі ходити, ціле літо у несправній сорочці, бо нема часу випрати. І не "Укр. Роб. Вісті" роблять фермерів большевиками, але ось ці "гаразди". А що читаємо "Укр. Роб. Вісті", то тому, що вони не хвалять того, що не заслуговує на похвалу, але пишуть так, як воно в дійсності є. Багато фермерів читають ті газети, які йдуть роками безплатно, а за "У. Р. В." треба платити. А чи не знаєте ви, Семку, хто то платить за ті безплатні для фермерів газети? Хто то є таким добродушним для фермерів? А ви, коли хочете, щоб фермері не большевничили, тож скажіть панам, щоб дали нам краще життя. Вірте мені, що це по-добре.

Никола Підласецький.
Рочестер, Ман.

Відновляйте передплату на "Українські Робітничі Вісті"!

ТЕРНИСТИМ ШЛЯХОМ.

Коли я на майський заклик допомогти робітничій пресі придбав 8 читачів, я обіцяв написати про ту тернисту дорогу, яку приходиться ступати свідомій одиниці працюючих в користь своєї газети. Але як це все описати фермерові, прибутому горем, обтяженому працею і недостатками? Тяжко навіть думки зібрати до купи. Тому я й не писав.

В листопаді знову прийшло мені ступати по тих тернях, тому я хоту цим разом висловити свої думки перед тими, що думають так само, як і я. Тяжко приходиться працювати серед фермерів для преси. Забиті, затуманені від дитинства, залякани страхом божим... читаючи в більшій часті безплатні сектанські газети, що наче той грамофон завжди співають на одну й ту саму нуту, вони дуже бояться самого слова "більшовик". Більшовик — безбожник і його газета також безбожна. А я не так відповідаю: Ні, наша газета є найбільш релігійна. Ось гляньте на першу сторінку: "Пролетарі всіх країн, єднайтеся!"

Це є наша велика заповідь, яка кличе нас всіх, працівників фабрик і рілі єднатися та встановити царство працюючих на землі, на якій багачі створили для нас пекло. А сама наша газета учить нас організуватися, помагати один одному в біді, боритися за своє існування, бо все, що на світі жме, борється щоб жити. Наша газета викриває всі подлі вчинки над нами наших вискувачів, кличе боритися з ними, як це ми боремося з ріжними шкідниками в господарстві. А ці безплатні релігійні ніколи не скажуть нам цієї правди, вони нам з дня на день товчуть одне й те саме: молось, корись і працюй. Так робили твої діди й батьки, так роби й ти. Це значить: гнили в темноті й неволі твої діди й батьки, гниї і ти та мовчи, бо ти мужик, хам, а вони пани, отці духовні, дипломати, святі люде.

Коли читаю історію, то бачу як несприятимі заступники Христа на землі, пани римські, один проти другого інтригували, один другого проганяли. А інквізиція! Аж кров колоне в жилах, коли читаєш, що ті святі отці виторвали над людьми, які противилися їх науці. Палили людей науки на кострах.

Іх потомки тепер вже не па-

лять людей, але годують своїх послідувачів пустими байочками, які містять для них в своїх газетах. Дурять людей, як дітей блискучими забавками. І тяжко людину перекопати, що не все є те золото, що блистять.

Я кличу вас, товариші фермери: читайте і думайте власним розумом! Читайте такі газети і книжки, які дійсно несуть людям світло знання і проповідують злуку всіх працюючих для боротьби з неробами-визискувачами. А тоді перед вами отворяться світи.

П. Ястремський.
Верігін, Саск.

ОРГАНІЗАЦІОННЕ ВІЧЕ.

Обізджаючи провінцію Манітобу заговорив і до нашої місцевості 18. грудня організатор Т. У. Р.-Ф. Д. т. Николяк. Зацікавило фермерів те, що приїхав не пач, але робітник, що у нас дуже рідко. Тов. Николяк говорив перший раз на 20. грудня, на представлення, яке грав наш Драмгурток у власному будинку. Через великий мороз, сая не була повна, однак було поважне число людей. В своїй одностайній промові т. Николяк вказав, як лихо і нудна лучить робітників і фермерів в одну організацію. Говорив про теперішні тяжкі часи і в чім їх причина. Що до тяжких часів, то наші фермери, яким голод заглядає вже до хати, їх добре знають, а що до причини, чому вони тяжкі, то такі не знають. Це ім яроз треба пояснювати.

На другий день, 21. грудня відбулося масове віче. Дехто каже, що на масове віче фермерів масово сходяться. Не так то й дуже масово. Зійшлося 10 — 15 фермерів, от вже і маса. Фармер каже: "Коби я мав що їсти, що мені з того віча?" "Коби" та "коби", а що фермер мав що їсти, то яроз повинен знати це "коби". Бо вичу у нас яроз про те й говорився. А коли приїде якийсь порода (перед новими виборами) і пообіцяє царство на небі і на землі, то діди фермері прийдуть послухати того, що ніколи не здійсниться і не здійсниться. Або нехай заграють цимбали, та засмердять з гальови самогонка, то без жалю оголошення буде масове зібрання. Кажу це не для того, щоб когось вразити, але те, що правда. Та воно ще може колісь і в наше віконце засяє сонце.

Т. Шидловський.
Медіка, Ман.

МОЯ ДУМКА ПРО ГАЗЕТУ.

Товаришу Редактор! Спізнився я зі своєю передплатою на "У.Р.В.", а це тому, що тяжкі обставини кодо нас фермерів. Дуже тяжко за того цента. Коли я бачу в часописові помилку — відновляйте передплату, мені здається, що це до мене особисто відноситься. Передше я часто бачив дописи, що товариші відновляли передплату і других закликали, а тепер не бачу — чи то може всі вже відновили, тільки я лишився? Рад би почути, що так. Також часто звивали одні других помагати своєму часописові, щоб він став дневником. Я за тим, але признаюся, що я не завжди успіваю перенутувати "У.Р.В." і тепер з браку часу відложу часом на другий вечір, а на другий вечір приїду звідкись, намерзнуся, також не до читання, а на третій є вже нове число, або 2 разом і тоді вже годі надігнати. А коли-б був дневник, так тоді зовсім було-б тяжко. Дневник, хіба це робітники, які роблять означені години, могли-б перечитувати, але не фермери. Коли я приїздаю до міста, то завжди бачу нові пуларуми-робітників і аж завидую ім, але ті зовсім нічого не читають. Марнується час, це й доплатують до него. За ті гроші можна видати часопис що дая ще й на 8 сторін.

Я є за тим, що краще часопис нехай виходить три рази на тиждень, хіба що побільшити можна, але перше треба послучувати дови з будинків, щоб в разі потреби можна піддержати свій часопис. Тому я визнаю всіх читачів "У.Р.В." ширити цей часопис, піддержувати його, зміцняти, а тоді аж думати про його побільшення.

Залучаю в ціму листі \$5.00, з котрих \$4.00 на "У.Р.В.", а \$1.00 на "Робітничо". Жалую, що не придбав в листопаді ні одного нового передплатника а це тому, що в цій місцевості нема українських мешканців.

З товаришським привітом,
Н. П. Хрустичкий.
Вестборн, Ман.

ПРО ФАРМЕРСЬКИЙ ОРГАН.

Деякі товариші почали вписувати на сторінках "Укр. Роб. Вістей" різні свої думки про різні справи, що тичуться до сльдууючого з'їзду Товариства У.Р.-Ф.Д. Товариші Я. Мойсок каже, що на видавницю окремого органу для фермерів це не час. Я не перечу, а навіть годуюся з товаришом Мойсоком, але не годуюся, щоб що справу зовсім занехати і нічого для фермерів не зробити. Я, як фермер, знаю фермерські обставини і признаюся, що наші обставини не дозволяють нам йти разом з робітниками, а лише за робітниками. Хвятий дехто з нас підбиває, то однак дідгати трудно.

А це тому, що робітникам обставини на те краще сприяють. Робітники живуть гуртом а ми фермери поодиноким, це й до того в лісах, бевістах. Робітники читають газети що дая, а фермер в неділю не має часу, а хоч-би мав час вже прочитає, то не має часу з почти принести. А котрі бліще почти, то вже настільки постаріються, щоб мали газету на неділю в дома: Але які газети фермер читає? А ті, що звуть себе фермерськими, народними. Коли я запропонував одному зарпинумувати собі "Укр. Роб. Вісті", то він признався, що любить їх читати понад усі, але каже, що трохи за висока передплата, а ті інші тап і тому він їх бере. Бо справді, фермер дивиться за таним, хоч, як то кажуть, тане м'ясо пач їдять. Таке саме з тими ріжними газетами: читаєш, читаєш і нічого не знаєш. Моя пропозиція така, щоб більше фермерів стало передплатниками "Укр. Роб. Вістей", то анізити для них передплату до \$1.50 на рік, а за що мали-б вони діставати одне число тижнево через цілий рік і таким способом фермер стане скорше читачем, бо буде мати таку газету. А за якийсь час, коли фермері набудуть більше свідомости, то будуть самі дбати про те, щоб така газета приходила до них частіше. Бо инакше трудно. Фермері на північ від Вінніпегу щось в 5-ох муніципалах за 20 і 30 років так доробились, що зістали жебраками і це вчасніми ходили просити милостині у провінціоальнім парламенті. Отже вони справді не є в спроможі платити цілу передплату, а хотіли-б читати і таких є більше фермерів по цілій Канаді, не лише в Манітобі. Отже, що ви на це товариші фермери? Вважаю почути більше про фермерський орган.

Королик.
Віннігер Біт, Ман.

"ЗА ПРАВДУ І ВОЛЮ НАРОДА".

В четвер, 11. грудня відіграли в Кемсек, Саск., драму п. н.: "За правду і волю народа". Для фермерів це є велика штука і як на загал добре відіграли. В деяких аматорів можна було добачити похибки. Вдоволяючо відіграли свої ролі Іван і Явдоха. Микола і Оля в першій і другій діях вивязалися гарно, в третій Микола виглядав надто прибитим. Надзиратель та в'язні також грали вдоволяючо, тільки місяцями тихо говорили. Публіка була зацікавлена, аля місяцями рухала кріслами, а через це не було чути слів аматорів. Взагалі забагато було шуму в сяді, плач дітей, а це перешкаджало як слухачам, так і грі аматорів.

Я кличу: товариші, всі що приходите на представлення з цілою сімєю, зрозумійте, що на представлення не вільно гворити, але треба слухати, щоб щось самому навчитись

та інших на перешкаджати. Подбайте, щоб ваші жінки читали "Робітничо", освідомлялися, а тоді й вони будуть знати, що на представлення не можна розмовляти з сусідами про домашні справи. Треба нам це викоріювати, треба підняти себе на вищий щабель культурного урівня. Наша молоддь дивиться на нас і собі в такому самому дусі виховується. Багато у нас надохиться похибок, багато мильного розуміння життя і обовязків. Ми повинні другий заохочувати до науки, до свідомости, а це ми мусимо показати власним приміром.

Візьміть собі за вірець драму "За правду і волю народа" з перед революційних часів. Ви бачили, як люде за правду і волю конали у в'язницях, в залізних клітках царських. Те саме діється з нашими братами в Сх. Галичині під Польщею. Вони там так само конають в тюрмах, а ми тут замість освідомляти себе, нести допомогу своїм братам, сварилося між собою. Горніться, товариші і товариші до свого товариства, читайте, освідомляйтеся, а тоді будете знати як шанувати правду і волю і як її здобувати.

Присутній.
Верігін, Саск.

ЯК ТРЕБА РОБИТИ.

Товаришу Редактор! Отримавши від вас листу, придбав я лише одного сімичасного передплатника, а це тому, що я був хорий і далеко між фермерів не мав змоги піти. За те буду старатися пізнше більше зробити. Я вже рік мешкаю між фермерами цієї гористої околиці і багато говорив фермерам про організацію, але вони дивляться на мене, як на безбожника. Та це мене не ображає і зі свого боку я ніколи не накідаю на поодинокі фермерські товариства, ні на їх релігійні переконання і раджу іншим не робити цього ні в "У.Р.В." ні устро. Така практика не добра, вона не прихилое фермерів до організації, але відвертає. Що иншого спорити на релігійну тему з людиною, яка вірить тільки для показу у власному інтересі, але з неспідомою — жалсь боже. Говорю я це тому, що є на фармах товариші, які самі стоять на боці, а з релігійного товариства тільки зловистиво насміюються, бо його піп зорганізував. Хто-б там його не зорганізував, але там є люде, і нам о них повинно розходитися. Замість насміюватися — йди, товаришу, і вчи, як треба працювати, вказуй на помилки, поправляй їх, а тоді й те товариство зробить поступивим.

А. І. Мельничук.
Дьярвас, Алта.

"Укр. Роб. Вісті", це одинока українська газета в Канаді, що виходить три рази на тиждень. Нехай буде вона в кожній хаті робітника і фермера!

М. ІРЧАН. В БУРЯНАХ

Другий том спогадів з громадянської війни на Україні 1920 року.

(Продовження.)

Настрій в червоноармійців гарний, дух бадьорий. Каяються в найбільших боях відібрати панам кілька французьких полевих кухонь, бо дуже невідгодно без них. В козятинській катастрофі майже всі кухні пропали і їм доводиться варити їсти самим, в малих казанах. Повертаємо в містечко. На цукроварню привели галицькі Ч. У. С. С. декількох перебішків-громадян Київля. Розказують, що в Київській годі жити, вся біднота утікає, куди очі несуть, а за це з'їздаються з усіх усюдів пани ріжних пород. Одержуємо й найновіші київські часописи. Читаємо про братання й цілування "соціаліста" Петлюри і "соціаліста" Пласудського. Читаємо про велику і страшну польську українську армію, про нових уєнерських (Українська Народна Республіка Петлюри) міністрів, яких поправді мало-що не оголошеннями в газетах шукають. Читаємо теж посмертні згадки по "червоних бандах". Все читаємо, від дошки, до дошки. Польський орає і український тризуб чудово гармонізують з собою на органі пана Саліковського.

"Доборолась Україна до самого краю"... Ночкою повинна була повернути кізна стежа вислана в бік Дніпра шукачі звязку з харківянами. До ранку її немає і штаб висилає нову стежу. За три години повертаються з 5-ох іздів

тільки двох, та й вони ранені. Інші попадали з коней і залишилися в руках польської кавалерії, що наскочила на них в недалекому від нас селі.

Помічник начальника штабу бригади, галицький Німець, Ганс К., що займав в Галицькій армії в головному штабі відповідальне місце і був великим ворогом зради Галичан, страєте з добрим нохом, комбінує щось над малою і вищим голосом пророкує, що без сумніву ворог окружить нас, бо поміж Каргарником і Дніпром — "люфт". Все-таки висилає ще одну кіну стежу, яка з далека оминаюче фронт, іде в бік Дніпра. За всяку ціну треба знайти звязок з червоними юнаками, інакше ціле праве крило фронту — zagrożене.

Гарний день скучний, якийсь таємний. Ніяких вісток, ні бою. Моя голова розболіла, якби хотіла тріснути. Іду в поле. По дорозі зустрічаю т. Бондаренка і командира 2-го полку т. Ш.а. В його полку Галичане творять один самостійний курінь. Командір незвичайно цікавий тип. Сам укінчений медик, але з вибухом жовтвеної революції кинув свою медицину і пішов на фронт з рушницею в руках. На фронті швидко визначився, як розумний і хоробрий командір.

Характеристичними прикметами т. Ш. є невичерпана енергія, холоднокровність, одчайність і бистра орієнтація. З усіх важких боїв, в яких звичайно люде тратьють голови, він виходить ціло, з малими втратами. Його полк держав все в запасі і кидують на фронт тільки в критичній хвилі. Буває так, що ворог розбив передні сторожі і завзято наступає вперед. Фронт починає заламовуватися. Тоді йде ритувати т. Ш. Минають довгі-нетерпеливі хвилі о-

жидання а про нього ані чутки. Тимчасом він "нохає" і веде полк в таке місце, де ворог зовсім не надіявся нападу. Найрадіше т. Ш. захопить в запліля і як вороги в перелопосі починають утікати, тоді всі знають, що там працює 2-ий полк. Червоноармійці люблять свого командіра, як рідного батька і йдуть в бій сміло, переконані в свою перемогу.

Підчас відступу з подільської губернії розбите військо здеморалізоване невдачею, до того ще й голодне та перемучене, починало в деяких місцях грабувати. І в 2-ому полку т. Ш.а був одного дня такий випадок: Трьох червоноармійців самовільно відлучили від полку і насильно забрали в учительські деякі речі та гроші. На крик вчительки збіглися інші червоноармійці і привели винуватих до командіра. Тов. Ш. спокійно вислухав обвинувачення, з тим же спокоем роспитав арештованих червоноармійців чи це правда, а як вони призналися, кинув ад'ютантові короткий наказ: — "Збірка цілого полку!"

За кілька хвилять хвилни полк стояв на сільському майдані. Прийшов командір. Середнього росту з симпатичним обличчям і з невідлучною-короткою кавалерійською рушницею. Арештовані стояли з боку. Командір, хоч з роду не Українець, але говорив чистою і гарною українською мовою.

— Товариші! — звернувся він до полку. — Ми діти робітничі й селяні, що пішли в ряди революційної армії проти ворогів працюючого люду. Ми станули на сторожі прав бідноти. Тисячі наших товаришів заплатили за це життям. Тисячі сконали серед мук в тюрмах і лягерах. Але найбільш миж нами підлі зрадники Великої Ідеї, що своїми поступками кинули страшну

пляму ганьби на наш славний полк і цілу робітничо-селянську армію. Вони напали на мирних бідних людей і ограбували їх. Хочете бачити грабжників? Ось вони! Ось хто підкопує довіру трудючих мас до Радянської Влади! Скажіть товариші ширю: гідні вони зватися нашими товаришами?

— Не гідні — загудів полк.
— Так, не гідні! — повторив полковий командір — бо нам треба чесних, свідомих борців Революції, а не грабжників. А тому, що вони вже третій раз допустилися такого вчинку, пощаді немає. В нас з ними розслачуються, ось так!

І в цій хвилі т. Ш. повернувся, підніс до ока рушницю, змірив і — вистрілюв. Впав перший. Полк стояв непорушно, як-би викований з каменя. Другий грабжник впав на коліна, почав просити, але за хвилию скрикнув, вхопився за голову і впав. Третій пробував утікати, однак рівночасно з вистрілом впав обличчям до землі та захлинувся кровю.

А полк з запертим віддихом дивився на мерців і ані один шепіт протесту або негодування не вирвався з нічиїх уст.

Тому-то 2-ий полк вважався одним з найкращих, хоч командір його жив дуже близько з усіми.

(Далі буде).

Не забувайте про пресовий фонд одинокої української робітничої газети в Канаді — "Українські Робітничі Вісті"!

ЧИ ВИ ВЖЕ МАСТЕ

найновішу книжку відомого пролетарського письменника М. ІРЧАНА

КАРПАТСЬКА НІЧ

що недавно вишла з друку? Якщо немає її ви самі, або ваш знайомі, то постарайтеся купити, а буде мати корисну книжку в хаті. Не тратьте вона вартости навіть тоді, як ви перечитаете її. Це довша повість з воєнних часів в Галичині і з життя робітництва в Америці. Коли читаєте, то не можете так дово відірватися від книжки, доки не перечитаете до кінця.

Письменик М. Ірчан сам перерахував війну і вірно описує всі ті страшні події в старому краю. Читачи "Карпатської ніч" врівночасно багато вчитесь і то в найбільш приступний спосіб, бо ця книжка написана незвичайно зрозумілою мовою. Надрукована вона на найкращому папері, окладка з артистичним малюнком в двох кольорах.

КУПІТЬ, А НИКОЛИ НЕ ПОЖАЛУЙТЕ! РОЗПОВСЯДНОСТІ СКРІЗЬ ЦЮ КНИЖКУ. Вислідують книжки за попереднім надісланним грошем. ЦІНА 50 ЦЕНТІВ ЗА КНИЖКУ. Замовлення з грішми посилають на таку адресу:

Ukrainian Labor News
Cor. Pritchard & McGregor
Winnipeg, Man.

ДІТЧИЙ КОНЦЕРТ.

У Вегреві, в Добіні театрі відбувся диточий концерт. Програма була багата і цікава. Діти грали й співали та виконували народні танці. Нам вже відомо, що коли дитина чогось навчиться, то буде виконувати ширю по дитячому. Так воно було й на згаданому вечірці. Тому то цим вечірком так вдоволені глядачі. Коли виходить на сцену доросла людина, то вона сядує себе і її виконання виходять штучні і тому рідко коли дорослий амадор, співак, чи музикант задовольняє публіку.

Воно може й не місце згадувати тут про дорослих, коли йдеться про дітей, але треба згадати; бо між наших дорослих винулась сонна, лінива байдужність, яку обов'язково треба викоринити. Робітничі не повинні бути байдужими для себе самого і для таких, як сам. Коли він своєю силою може корити лінивих, але хитрих паразитів і заслужити від них за це назви "худоба", то хай же він не буде байдужним, бо знаємо з природи, що лінивого і байдужного все не дає триматися. Нам, товариші робітничі й фермери, треба бути відважними і завзятими до науки, як і наша дитвора, а тоді ми станемо переможцями. Так берім же примір з своїх дітей і виконуймо започатковані ними діла.

Я не знаю, як ви товариші і товаришки, спивуєте започатковані цим диточим концертом дітчою школи при відділі Т.У.Р.-Ф.Д. в Вегреві, але я рад цілого себе віддати цій справі й не вірю, щоб інші родичі були іншої думки, знаючи, що їх діти мають нагоду навчитися українського письма, пісні й музики. Я думаю, що не один родич засоромився, коли маленький хлопчик декламував "Вчимося, діти, щоб не бути такими, як наші таті". Я цього ніколи не забуду. Дитина отверто говорить родичам правду в очі. Товаришка Федорук в своєму відчиті говорила: "Ми своїм родичам простимо за те, що вони нас не вчили, бо вони жили в інших світах, в інших обставинах життя. Але наші діти нам ніколи не простять, коли ми не дамо їм належного виховання, яке необхідно людині".

Тож пам'ятайте, родичі, про шкільку, посилайте до неї своїх діточок, бо знання, то найдорожчий на світі скарб. На панів інтелігентів не спускаймося, бо вони живуть мріями про нові моди, автомобілі та Каліфорнію. Такі інтелігенти для нас, працюючих, не існують. Тому вчимося самі і вчимо своїх дітей.

Батько.

Вегреві, Алта.

ОРГАНІЗАЦІЙНЕ ВІСЬ.

Коларгет, Алта.

В Коларгет відбувся 25. грудня мажоритний мітинг, на якому говорив організатор Т. Кліновський, що загостив другий раз до нашої місцевості. Організатор говорив обширно про завдання Комуністичної Парті Канади, про Робітничі Заповожені Товариства, про Секцію Жіночків Робітничих. Тема була злободенна і досить цікава, бо кожний робітничий відчуває її на власній спині, тільки не кожний знає, чому то воно так є. Тож робітникам стало треба ці теми ширію пояснювати для того, щоб вони відали могли самі у всьому як слід розбиратися.

Далі організатор говорив про міжнародний робітничий рух і ролу в цій русі Другого і Третього Інтернаціоналі і вказав, яким шляхом повинно йти робітництво, щоб вийшло з капіталістичного ярма. Після промови присутній ставив питання, на які Т. Кліновський відповідав кожно.

На заклик голови Т. В. Несторука, присутні зложили організаторові \$2100 на дальню подорож, за що всім жертводавцям ширя подяка.

Г. Миколаєвський.

ВІД ЕКЗЕКУТИВНОГО КОМІТЕТУ Т.У.Р.-Ф.Д.

Товариші і Товаришки! Співачуйте обов'язково ще перед з'їздом Товариства Укр. Роб.-Фарм Дім своєї заделі вкладами, ніяких піся статута, що цього не виповнить, не буде уважатися. Ясно. Те саме відноситься і до відділів Секції Жіноч.-Робітничих. Всі філії і відділи повинні надіслати до Екзекму задовжені вкладки ще перед з'їздом. Екзком.

МАСОВЕ ВІСЬ.

Торонто, Онт.

З причини доносів і ріжних клевет на нашу робітничу пресу, дня 7. грудня 1924 р. відбулось тут масове вісь. Тов. І. Зрадковський, голова цього віся, повівши присутнім ширю і зачитав збірника.

Першим промовцем був Т. Корчак, який в своїй промові намітив дещо про "світ доносів" в Канаді на робітничий часопис і робітничих провідників. Промовець говорив, як то донос в старій краю всієї Канади крутив і провакатори доносили урядові на робітничі організації і їхніх провідників.

Неодмін з тих провідників стратив через доносів свій тяжко запроваджені меток, який здерто з него за всієї політичній аистути, а описав мусів йти у світ тільки з голіми руками. Тут в Канаді на початку свого перебуття наші українські робітничі мусили самі творити життя. Не було жак тут ні Франка ні Павліва ні Стефаніка, котрі розказали-б про їхню мужу і здирство.

Одним збирачів і тут такі, що зуть себе патріотами-незалежними і йають між англійську буржуазію та в її судо-буржуазних клоках дають виклади про українське робітництво та його пресу. Доносять на тих робітничих провідників, котрі втекли нешасливі з старого краю від таких-же самих доносів. Говорять вони, щоби робітничих провідників депортувати, а робітничу пресу закрити. Та ми робітничі не сміємо допустити до цього. За всієї доносів будемо виступати таких доносів перед робітничими масами, а на нашу пресу будемо жертвувати останні свої центи і покажемо плагіатів доносів, що наша робітнича преса в Канаді буде виходити не три рази в тиждень, а зробимо її щоденною (Гучні оплески).

Другим промовцем був Т. Іван Стефанік, який між иншим сказав: Каяса планує, яка стоїть при владі, старється ріжними способами заповити зростові класової боротьби, щоби на дальше вдержати при державній кермі. Для цього вона має всі істичну державні установи, як суди, військо, школи і т. п., а припри все це вона має ще для своєї піддержки людей з працюючої класи, які сядуть за кожним рухом організованого пролетаріату і доносять про все нанам, змачливо в неправдливий світлює. Ші людей, що сповняють таку огидну роботу для капіталістів, відзначають доносимами або провакаторами своєї класи.

Довошиків-провакаторів не бракує між українцями в Галіччії, де ведеться завзята класова і національна боротьба українського народу проти польських півів, не бракує їх і тут в Канаді. Всюди, де лише виявляється інтерес капіталістичної влади, доносчик без ріжної якої він народности, або релігії, є все ворогом своїх таких злодей; з яких сам походить, бо між ними жак і знає всі їх прогалині і діла, то їм негдо йому справляється з своїм плагіатним ремеслом. Доносчик є великим ворогом свого народу, найпідлітливий і підлий — гірш скотини, бо ця членів свого звичаючю роду ніколи не зраджує. (Голоси з публіки: Ганьба їм! Ганьба зрадникам!) Ми не бачили ще, щоби свідомий організований член працюючої класи був доносчиком-зрадником. Натомість бачимо всюди, що злоде, які претендують бути найбільшми і найпідлітливими членами своєї народности, так звані соціал-патріоти та народоці очоче займаються шим ремеслом. "Патріоти" редактори націоналістичних та соціалпатріотичних газет в Галіччії денунціували діячів-членів Укр. Соц.-Дем. Парті перед польським правительством. Довошиків тут в Канаді також є членами і навіть лідерами національно-патріотичних товариств.

Все це вказує, що патріоти разом з своїми товариствами стоять завжди на усугах панів-капіталістів а не свого народу. Патріотичні фрази вони тільки шумно виглошують, а на ділі, являються ворогами дісно народної роботи, ворогами національного і економічного визволення працюючої класи з капіталістичного ярма. (Голоси: Правда! Саята правда!)

В Канаді організоване укр. робітництво має всього одну свою газету — "Укр. Роб. Вісті", яка гідно по своїм силам обороняє його інтереси. Але вороги робітництва не сядуть. Вони вступують в капіталізм, денунціують організованого робітництва перед урядом, вигворюють нестеровані речі про робітничий часопис і потопляють, ганяють його в оцях неспівомних ще членів нашого суспільства, стараються знищити його. Чи ви збірні тут робітничі допустите до цього? (Голоси: Ніколи, ніколи!)

Робітничі не сміють допустити до знищення їх газети, бо стративши її, страять свого доброго і дісного провідника в боротьбі за хліб, за волю, за правду, за поліпшення своєї долі, за визвалі з капіталістичного ярма. І тому ми робітничі, мусимо боронити свою пресу не лише словом, але й ділом. На кожний донос на нашу пресу відгукуються матеріально, грошевою підмогою для неї, це хліб найліше покаже, що ми свідомі того, чим є для нас наша робітнича газета. Цим ми і покажемо ворогам, що їх післи донос не пострімають нас в боротьбі за здобуття крайшого суспільного ладу. (Грімкі оплески.)

Третім промовцем був Т. І. Бойчук, котрий в своїй короткій, але палкій промові представив присутнім як то такі доноси інформають тутешні півів капіталістів про українське робітництво і про українську робітничу пресу. Описав вкороті про їхню діяльність між українськими робітниками в час війни і тепер. Як факт цього, процитав присутнім статтю в "У.Р.В." про ці доноси.

ТЕАТР І МУЗИКА.

ТЕАТРОСТУДІЯ ДЛЯ З'їЗДУ.

Підчас з'їзду Т.У.Р.-Ф.Д. у Вінніпегу, що відбується в дніх 26 — 31 січня 1925, Театральні Робітничі Студії виставлять свої дві відрієві вистави: "Родина мігрантів" драма М. Ірчана і "Казка старого млина" драма С. Черкасенка. Цим самим робітничо-фермерські делегати з цією Канади матимуть змогу побачити красу гру на робітничій сцені і поглядити опис своїми українцями з товаришками та товаришками в своїх місцевостях. З постановок цих двох драм Театростудія буде раде без сумнію й робітництво самого Вінніпегу та околиць, бо вже були давно домагами, щоби повторити ці вистави. Коли вперше ставила студія вищезгадані драми, чимало робітників й робітниць не мали змоги бачити їх через недостатку місця в великій залі У.Р.Д.

"ПІЦІАРИ АБСУРДУ".

В суботу 10. січня Драмгурток при У.Р.Д. у Вінніпегу виставив драму Б. Антоненка-Давидовича "Піциари абсурду". Появу цієї драми на робітничих сценах в Канаді і Злучених Державах без сумнію можна тільки вітати, бо знаємоми вона нас з тими бурхливими революційними подіями, які відбувалися на Україні в недавніх роках. Але правда й це, що деякі місця в цій драмі надто тяжкі й сухі. До того, автор представив більше духовний перелом української інтелігенції в час революції, пани бунія пелюрішчини, а вже в тіні залишилася ліку-героїчну боротьбу працюючих українських мас під червоною прапором. Глядач більше повинен догадуватися, як бачити і на це треба доброго спостерігача, який гаразд ознайомився з революційними подіями на Україні. Після закінчення драми в наших глядачів залишилося прикре враження, бо мало хто догадується, що червоної перемоги. Вони перемогли і якось тихенько, далеко за сценою, писано "Силою товаришів в ногу". Обов'язково треба було співати за сценою "Інтернаціонал". Але коли жак до драми ставлять, це раз безбуть на робітничих сценах, то необхідно доповнити її іншим закінченням. Треба, щоби у хату вбігли червоної повстанці і дали до зрозуміння публіці, що вони такі перемогли пелюрішських бандітів.

Друге, — що теж неспростно, виставляти цю драму без відповідного пояснення публіці перед виставою. Бо ладе напружуються і спершу не в силі зрозуміти в чім діло. Ми ж знаємо не в Київ, а в далекій Канаді і про всі ці події маємо дуже туманні відомості тільки з преси.

Що ж до гри аматорів, то годі шобув сказати. Всі вони грали, не погано, по своїм силам і старанно. Але загально беручи, вся гра була якась безбарвна. Ні одна ролі не виблалася на верх. Можливо, що це не вина аматорів, а самої драми, як з театрального боку — не дуже вдержана. Добрий, навіть дуже, був гурт вищих петлюрішків. Особливо добра була характеристика, тільки різало око декілька англійських військових уніформ серед той півної корби погромщиків. Та це теж завдяки неспівомості наших, бо мало хто знає, як одягалися петлюрішці. По правді, це була збірарина і аж в 1920 році Франція через Польщу була одягала в один стрій петлюрішків. Удо того часу вони ходили в чому понало. Навіть з музеїв брали старі жупани, але були "козаками" і спасати "ненуку України" при... горічці.

Бі-бі.

М. ІРЧАН ПРО КІНО.

В науково-літературному місячнику "Червоний Шлях" ч. 8-9 за вересень 1924, що виходить в Харкові на Рад. Україні, появилася довга стаття т. М. Ірчана п. н. "Американський кіно-світ". Стаття незвичайно цікава і жалю, що через великий обем ми не в силі передрукувати її. Автор перш усього вказує на величезний розвиток американської кіно-продукції, її вплив на маси, потім дає досить по-дрібну характеристику краших кіно-артистів, їх тикневу платню, юнійний рух ірчана в т. д. Особливо цікаві розділи про життя в центрі кіно-продукції в Каліфорнії, про що пише автор на основі матеріалів письменника А. Сінклер. Вікніці згадується і про це, як долого виробляються фільми, які кошті їх та яким способом вивіаються артисти та артистки на верш. При кіні згадує т. Ірчан і про ті американські фільми, в яких представлено український побут. Але як сам каже "радіти нема чим, бо Україні представити там, як дике племя Центральної Африки".

ПОВІДОМЛЕННЯ.

Венкувер, Б. К.

Подано до відома одностельчанам села Лисовці, що Харитон Репунька поповнив самовільство, вистрілюючи до себе з карабіна. Сталось це 6. червня 1923 року в Норт Венкувер. Таку вістку дала мені газдиня, в якій Репунька мешкав, а опісля в поліції це потвердили. П. Семенчук.

НАША АРМІЯ ЗРОСТАЄ!

В листопадівій кампанії сідуючі товариші і товаришки прибули до нашої газети нових передлатників:

П. Ястремський в Веріні, Саск. прибув трох піврічних і одного кварталного передлатника.

В. Б.-А в Тімміс, Онт. прибув одного піврічного передлатника.

П. Парфанок в Брендоні, Ман. прибув п'ятьох піврічних передлатників.

О. Бойчук в Тімміс, Онт. прибув одного кварталного передлатника.

І. Каліков в Ріджайні, Саск. прибув одного піврічного передлатника.

Лист. Ком. У.Р.Д. в Мус Дью, Саск. прибув двох кварталних передлатників.

С. Лазорук в Сейнт Джейзеф, Кве. прибув одного ціорічного, одного піврічного і одного кварталного передлатника.

І. Сєйко в Капребод, Онт. прибув двох ціорічних і одного піврічного передлатників.

Я. Семенов в Ошаві, Онт. прибув одного кварталного передлатника.

П. Лулж в Ошаві, Онт. прибув одного кварталного передлатника.

П. Ткач в Гемтоні, Саск. прибув одного ціорічного передлатника.

Г. Драган в Норт Тонаванда, Н. Р. прибув двох кварталних передлатників.

Л. Куліний в Корбіні, Б. К. прибув одного кварталного передлатника.

Н. Стефанюк в Едмонтоні, Алта. прибув одного піврічного передлатника.

Т. Лисик в Нотон Глен, Алта. прибув одного піврічного передлатника.

Ф. Лутчак в Монреалі, Кве. прибув двох кварталних передлатників.

В. Паладійчик в Сейнт Кетеріні, Онт. прибув одного ціорічного передлатника.

К. Шелегей в Гемтрем, Міш. прибув трох піврічних передлатників.

І. К. Лупул, в Едмонтоні, Алта. прибув одного ціорічного і одного піврічного передлатників.

М. Ділявський в Едмонтоні, Алта. прибув одного ціорічного передлатника.

М. Вітчук в Едмонтоні, Алта. прибув одного піврічного передлатника.

В. Савковський в Савт Едмонтоні, Алта. прибув одного піврічного і одного кварталного передлатників.

О. Семетюк в Едмонтоні, Алта. прибув одного ціорічного передлатника.

М. С. Стадник в Савт Поркюпайн, Онт. прибув одного піврічного передлатника.

Д. Левчицький в Спелден, Алта. прибув одного кварталного передлатника.

Ф. Бурковський в Лаші, Кве. прибув двох кварталних передлатників.

П. Костур в Форт Френсіс, Онт. прибув одного піврічного передлатника.

А. Паршак в Форд Сіті, Онт. прибув одного піврічного передлатника.

Г. Гисавий в Ратвел, Ман. прибув одного ціорічного передлатника.

І. Яківчук в Гемлтоні, Онт. прибув одного ціорічного, двох піврічних і одного кварталного передлатників.

М. Александрович в Гемлтоні, Онт. прибув одного кварталного передлатника.

І. Машюк в Сондві, Ман. прибув одного піврічного і двох кварталних передлатників.

І. Чобан в Ватерфорда, Онт. прибув одного піврічного передлатника.

МІСЦЕВІ ВІСТІ

Перший раз в Іст Килдонані Драматичний гурток при філії У. Р. Д. в Іст Килдонані відіграє в суботу, 17. січня дуже зворушаючу драму в 3-ох актах, Т. Левчицького, п. н.: "ГРОШИ". Автор змалював в цій штучі життя українських робітників в Канаді, котрі стоять осторонь від організації, що навіть не хочуть чути про найменший робітничий рух, а навпаки, віддають себе пияцтві і грають в карти, вбивають таких самих робітників при гри, а відтак самі кінчать з собою. Тут змалювано, як то робітничий гине від той збруї, якою воює. Отож представити численню до себе знайомих, а певно не пожалієте, коли побачите цю штучку.

Початок в 8.30 год. вечером. Ціна тикетів лише 25 центів.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ.

Повідомляється всіх членів укр. відділу Ком. Парті Канади в Вінніпегу, що Загальні Рокви Збори відділу відбудуться в середу, дня 14. січня в год. 8. вечером. Всі члені обов'язково повинні прийти на ці збори і принести з собою старі членські книжочки.

Заряд Відділу.

ТОРГОВЕЛЬНІ ЦІНИ У ВІННІПЕГУ.

Понеділок, 12. січня 1925.

Пшениця:

Ч. 1. нортен	\$1.89
Ч. 2. нортен	1.82
Ч. 3. нортен	1.77
Ч. 4.	1.67 1/2
Ч. 5.	1.61
Ч. 6.	1.50
"Трек"	1.85
Пожива	1.31
Ч. 1. "дурум"	.80
Ч. 1. "гоф"	1.83
Ч. 2. "гоф"	1.77 1/2

Овес:

Ч. 2 С. В.	67
Ч. 3 С. В.	61 1/2
Ч. 1. пожива	59 1/2
Ч. 2. пожива	54 1/2
"Реджекет"	49 1/2

Ячмінь:

Ч. 3 С. В.	91 1/2
Ч. 4 С. В.	85 1/2
"Реджекет"	83 1/2
Пожива	81 1/2
"Трек"	91 1/2

Лен:

Ч. 1. Н. С. В.	2.64
Ч. 2 С. В.	2.60
"Трек"	2.67

Жито:

Ч. 2 С. В.	1.46
------------	------

ДЕ Є Гр. СЕМЕНОВ? Перебував в Кінлей, провінції Саскечеван (Kinley, Sask.).

В дуже важній для нього справі хай негайно зголоситься до Редакції "Українських Робітничих Вістей". Найкраще хай подасть свою адресу телеграфічно.

ПРИХОДІТЬ ВСІ, А НАСМІТЕСЯ!

ДРАМАТИЧНО-СПІВАЦЬКИЙ ГУРТОК ПРИ ВІДДІЛІ ТОВ. У.Р.-Ф.Д. У ВІННІПЕГУ

— відіграє —

В СУБОТУ, ДНЯ 17. СІЧНЯ 1925 Р.

В УКР. РОБІТНИЧИМ ДОМІ У ВІННІПЕГУ

три дуже смішних одноактівки п. н.:

НОВЕ СВЯТО

ЛІКАР ШУТКАР

НЕ ВСІ ДОМА

Ці активки розсмішать вас, заставлять хоч на цей вечір забути всієї клопоту, а лікарі кажуть, що сміх дає людині здоров'я. В цих активках беруть участь найкращі гумористи при Драмгуртку. Тому не забувайте на суботу 17. січня і приходіть якнайчисленніше.

ПОЧАТОК ТОЧНО В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ЦІНИ МІСЦЬ: 50, 40 і 25 ЦЕНТІВ.

Тикети набувайте завчасу: щодня в буфеті Укр. Роб. Дому, а вечерами і в день представлення при касі.

ЦІНИ ПРОДУКТІВ.

Масло: Масло "крімер" ф. о. б. фунт .33 Яєць: Екстра, тузін .60 Фирст, тузін .55 Середні, тузін .35 Надбиті, тузін .30

Бараболі: Манітобські бараболі, бушель 1.00 Мука: 98 фунтів мішок .512 1/2 2 мішки по 49 фунтів .517 1/2 4 мішки по 24 фунти .522 1/2

Сиво: Ч. 1. тимока, тонн .2000 Ч. 2. тимока, тонн .1800 Ч. 1. ред тап, тонн .1400 Ч. 2. ред тап, тонн .1300

ЦІНИ ХУДОБИ. (За 100 фунтів живої ваги.) Бички: Вибрані .600—6.50 Добрі .475—5.75 Середні .400—4.50 Звичайні .350—3.75

Яєць на зарп: Вибрані .475—5.25 Добрі .350—3.75

Корови на зарп: Вибрані .375—4.00 Добрі .300—3.50 Середні .250—2.75 На консерву .125—2.25

Бугаї: Добрі .250—3.00 Звичайні .175—2.25

Воли: Добрі .325—3.75 Середні .250—3.00 Звичайні .150—2.00

Бички "Стакер": Вибрані .350—3.75 Добрі .250—3.25

Телці "Стакер": Вибрані .275—3.25 Добрі .200—2.50

Телата: Вибрані .600—8.00 Добрі .400—4.50 Звичайні .250—3.50

Бички на годівля: Вибрані .400—4.50 Добрі .300—3.75

Вівці і ягнята: Добрі вівці .600—8.00 Звичайні вівці .400—5.00 Добрі ягнята .11.00—13.00 Звичайні ягнята .9.00—10.00

Безрого: "Селект бейкон" .10.28 1/2 Грубі, гладкі .9.35 Тяжкі .8.35 Дуже тяжкі .7.85 "Шал гог" .7.35 Легкі "фірсе" .6.50 Худі .5.35 Лохі .6.85 Кінурі .3.50

Ч. 1. Н. С. В. .2.64 Ч. 2 С. В. .2.60 "Трек" .2.67

Ч. 2 С. В. .1.46